

...เจ้านาง...

นำเสนอเมื่อ : 18 ต.ค. 2551

...ล่องเกินฝึบ่ย่าแล้วหันไป น้บถือฝึบอบแทน.... พอ...ขอโทษฝึบ่ย่า ทำให้ฝึบอบที่ไม่มีคนบูชาสิ้นฤทธิ์

ผู้เขียน..พยายามเสาะหา เรื่องราวแปลกๆ ที่ใครหลายๆคนอ่านน่าจะอยากรู้.....

เรื่องเล่า...เจ้านาง เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง

ประมาณ 400 กว่าปีมาแล้ว....ทางดินแดนล้านนา....กับบทประพันธ์ของ "คม ขาวทอง"

ซึ่งเล่าถึงการล่มสลายของราชวงศ์ไทยขึ้นแห่งเมืองนายน การนับถือลัทธิบูชาผีที่เป็นจารีตเก่าแก่แต่โบราณกาลของชาวไทยมณฑลพายัพ ความรัก ความลุ่มหลง การแกแค้น ความมักใหญ่ใฝ่สูง และความอิจฉาริษยา ความอกตัญญู ที่เป็นบ่อเกิดของ

"ปอบเจ้านาง" ที่ให้คติ และแง่คิดในการใช้ชีวิตแก่ผู้อ่าน หรือผู้ชม หาใช่เพียงแต่ความบันเทิงเพียงอย่างเดียว....

เรื่องย่อประมาณว่าเจ้านางละอองคำรักกับเจ้ารากฟ้า แต่เจ้ารากฟ้าต้องแต่งงานกับเจ้านางปิ่นเมือง แต่ก็แต่งงานแค่นั้นในนามเท่านั้น เพราะใจเจ้ารากฟ้าอยู่ที่ละอองคำ ต่อมาปิ่นเมืองเลยไปทำเสน่ห์ ละอองคำก็แค่นใจมาก เลยล่องเกินฝึบ่ย่าแล้วหันไปนับถือฝึบอบแทน สุดท้ายเจ้ารากฟ้าตาย เพราะผิดยาเสน่ห์ทำให้สติฟั่นเฟือน ส่วนปิ่นเมืองถูกฝึบอบที่ละอองคำเลี้ยงไว้ควักไส้ฆ่าตาย พอเมืองนายแตกพ่าย เจ้านางละอองคำกับเจ้านางรุ่งแก้วน้องสาวก็เดินทางมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ละอองคำแต่งงานคุณฉัตรมีลูกสาวชื่ออัปสร ต่อมาคุณฉัตรรู้ความจริงว่าละอองคำเป็นปอบ

ก็เลยถูกละอองคำฆ่าตาย รุ่งแก้วทนไม่ได้เลยหนีไปบวชหลายปี ต่อมาอุปสรรคแต่งงานมีลูกสาวชื่อ **มนทิพย์** (จำได้ว่าอุปสรรคแยกกันอยู่กับแม่หลังจากที่พ่อตาย แต่จำไม่ได้ว่าอยู่กับใคร)

มนทิพย์มีคนรักชื่อ **บุญสลัก** แต่แม่ของบุญสลักอยากให้เขาแต่งงานกับ **เขมิกา** สาวไฮโซมากกว่า

แต่บุญสลักรักมนทิพย์ยอมขจัดใจแม่แต่งงานกับเธอ ในวันแต่งงานมนทิพย์ได้ครอบครอง **ชุดเจ้านาง**

เมืองมาย ซึ่งเธอชอบมันมาก และใส่เป็นชุดเจ้าสาว ซึ่งทำให้ปอบเริ่มครอบงำมนทิพย์ได้มากขึ้น

ต่อมาเขมิกาพยายามยั่วยวนบุญสลัก มนทิพย์จึงให้ปอบไปจัดการควักไส้ของเขมิกามากิน

สุดท้ายอุปสรรครู้ว่าลูกถูกครอบงำจึงไปตามแม่ซึ่งรุ่งแก้วมาช่วย แม่ซึ่งรุ่งแก้วก็บอกให้วิญญาณของละอองคำที่วนเวียนอยู่ในบ้านหลังเดิมขอโทษผีปู่ย่า ละอองคำซึ่งทรมาณมานานจึงยอมขอโทษผีปู่ย่า ทำให้ผีปอบที่ไม่มีคนบูชาสิ้นฤทธิ์ วิญญาณของละอองคำถูกปลดปล่อยให้ไปใช้กรรม ส่วนบุญสลักก็บวชให้กับดวงวิญญาณทั้งหลาย.....

เพลงเจ้านาง ขับร้องโดย จรัล มโนเพ็ชร

ใจฝันใฝ่หมายจะหาความรักมาทดแทน

กลับเจอความเจ็บแค้นบาดใจ จนฝังจำ

ไว้เป็นรอยบอบช้ำและยากเกินจะเลื่อน

ทำทุกอย่างเพียงบอกย้อนรอยแค้นสนองคืน

อาจบางคราวต้องฝันแต่ใจคอยย้ำเตือน

ทั้งวิญญาณเสมือนสิ่งด้วยปีศาจทรมาน

* แต่ความรักไม่สลาย แม้จนวันสุดท้ายจึงเกิดคำถาม

กรรมอาจย้อนติดตาม คนเขาประณามเกลียดชังไร้ค่า

ทนเจ็บทนความเหวว่า เช็ดหน้าตาปลอมขวัญตัวเองต่อไป (ซ้ำ *)

ที่มาภาพและข้อมูล คุณสระรี่ปิงเมือง

http://www.palm-plaza.cc/cgi-bin/CCforum/board.cgi?az=show_thread&om=29196&forum=DCForumID3

เจ้านาง - จรัล มโนเพ็ชร

เรื่องราว เจ้านาง นี้เคยถูกสร้างเป็นละครทีวี ช่อง 5 ถ้าท่านผู้อ่านอายุประมาณ 40 กว่าๆ

น่าจะเคยได้ดูผ่านๆตามาบ้างแล้ว แต่ผู้เขียนรู้สึกประทับใจเรื่องนี้มาก ไม่ว่าจะเห็นชุดแต่งกาย ในยุคนั้นของเจ้าชายน้อย...เพลงประกอบเรื่องราว ที่คุณจรัญ มโนเพ็ชร ได้ขับร้องไว้..... ไพเราะมากค่ะ...ยากที่จะลืมได้ลง...

ครุฑนี้ คุณานุวัฒน์ ผู้เสาะหามาฝาก

e - mailratchaneekuna@hotmail.com